

tiška Hrubého o selských a panských inventářích v době předbělohorské. Cenným příspěvkem k dějinám veřejného práva českého je pojednání Kazbundovo o otázce české korunovace v roce 1861; práce Kazbundova je psána podle novějších pramenů úředních a osvětluje přesvědčivě kolísavou, ze dne na den se měnící, vnitřní politiku Františka Josefa I.

Wierer.

T. G. Masaryk: Sebevražda hromadným jevem společenským moderní doby. Čin, Praha 1926, str. 284. — Jako první svazek sebraných spisů Masarykových vychází první velká sociologická práce Masarykova, v níž však již jest obsažen jeho základní názor na otázku krise moderního člověka a vývoj moderní civilizace. I když jest možno s jeho názory snad nesouhlasiti, překvapí živost a svěžest knihy a její blízkost k dnešním poměrům po 45 letech. Kniha vychází téměř nezměněna od prvního vydání a přece jsou tu zachyceny otázky i dnes velmi časové. V sebevražednosti vidí Masaryk hlavní symptom krise moderního lidstva, svojí nepřirozeností ukazuje na to, že jest cosi nezdravého v civilizaci. Příčinu vidí v rostoucí nenábožnosti lidstva, jejíž příčina tkví v polovzdělání rozumovém, při němž se zanedbává vzdělání mravní a citová stránka lidská. Jen harmonický náboženský názor na svět činí život za všech okolností snesitelným. Odnětím náboženství odnímá se lidem životní opora. Sebevražednost lze odstraniti jenom odklizením nenábožnosti a s ní související polovičatosti. Poměry hospodářské a politické jsou mu opáčně než podle Marxe, jen vnější stránkou vnitřního života duševního a od tohoto se má začít s odstraňováním krise, a to návratem k nábožnosti.

J. B.

Les mouvements migratoires de 1920 à 1924. Etudes et Documents, série o (migrations), no. 2. — Genève 1926. Bureau international du Travail. 8°, stran 108, cena 2.50 fr. švýc. (7.50 fr. francouz.). — Tato zpráva o vystěhovalectví byla vydána na základě doporučení Mezinár. konference práce ze dne 18. října 1922, jímž se žádají všechny členské státy, aby dodávaly Mezinár. úřadu práce všechny informace a statistická i jiná data, týkající se vystěhovalectví. Na základě takto sebraného materiálu vydal Mezinár. úřad práce nejprve studii o vystěhovalectví v letech 1920—1923 a jejím rozšířením a doplněním do r. 1924 vznikl přítomný spis, jehož autorem jest Dr. Imre Ferenczi. Na podkladě pečlivě v tabulky seřazených statistických dat probírá odděleně vystěhovalectví zámořské a pevninové. — V kapitole o vystěhovalectví zámořském pojednává spis nejprve o důležitosti hnutí v zemích evropských. Z absolutních čísel o počtu vystěhovačů je vidět v letech 1921 a 1922 pokles proti r. 1920, velký vzrůst v r. 1923 a opět pokles v r. 1924. Stejně jeví se tento poměr i v jednotlivých zemích až na výjimky (hlavně nástupnické státy), které jsou podrobeny rozboru. V zemích mimoevropských pak nenabylo vystěhovalectví takové důležitosti jako v Evropě, neboť tam jest všude počet přistěhovačů větší než vystěhovačů. Z evropských států vyskytuje se takový případ jedině v Nizozemí. Co se týče směru vystěhovalectví, tu přimát si udržely až do roku 1923 Spojené státy, na jejich místo nastoupila v roce 1924 Argentina; mimo ně pak vykazují značná procenta i Kanada, Brazílie a Kuba. V dalším uvádí se statistika vystěhovačů v zemích průchodních a konečně údaje o pohlaví, věku a zaměstnání vystěhovačů. — Vystěhovalectví pevninové let 1920—1924 vyznačuje se nesmírným rozmachem ve všech zemích a změnami nastalými v jeho směrech. Stejně jako v předešlé kapitole probírá se i tu nejprve důležitost a směr pevninového vystěhovalectví a pak pohlaví, věk a zaměstnání vystěhovačů. — Celek spisu s řadou statistických tabulek bohatých na všechna potřebná data řadí se důstojně k dosavadním dílům Mezinárodního úřadu práce v oboru vystěhovalectví: *Chronique mensuelle des migrations, Emigration et immigration, législation et traités, Les méthodes des statistiques de l'émigration et de l'immigration, Rapport de la Commission internationale de l'immigration, Rapport de la Commission internationale de l'émigration* a j.

K. Gerlich.